

Ferran Sáez Mateu
Acaçar la boira
Pòrtic Edicions

► Viatge en forma d'assaig d'un nen a la Granja d'Escarp dels setanta.

Francesc Serés
La mentida més bonica
Proa

► Novel·la que s'endinsa en el compromís polític i el desencany del procés.

Josep M. Ganyet
La democràcia mor...
La Magrana

► Els perills de l'espionatge en les noves tecnologies i el capitalisme de vigilància.

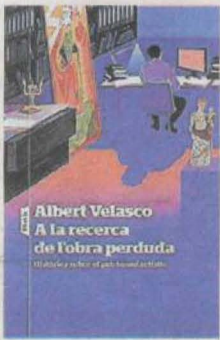
Raül Garrigasait
Profecia
Edicions de 1984

► Novel·la sobre bèsties indòmites i ciutats que respiren com éssers vius.

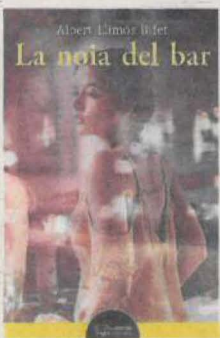
Imma Monsó
La mestra i la bèstia
Anagrama

► Novel·la retrat d'una noia que aprèn a llegir la història del seu país.

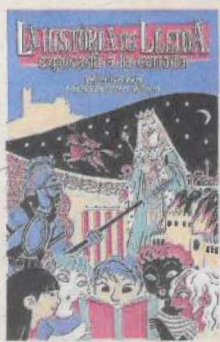
Albert Velasco
A la recerca de l'obra...
Pòrtic Edicions

► Com un Indiana Jones, el conservador d'un museu relata peripècies reals.

Albert Llimós Bifet
La noia del bar
Pagès Editors

► Novel·la de passions i maduresa, amb el món del futbol com a tel·le de fons.

Antoni Gelonch
La història de Lleida...
Viena Edicions

► Amb il·lustracions d'Andrea de Castro, un llibre per a petits i joves.

Emili Bayo
Després de la tempesta
La Magrana

Després de la tempesta

RAMONA SOLÉ

<http://ramona-sole.blogspot.com>

<https://www.instagram.com/la.ramona.sole>

Les penes, compartides, són menys doloroses. Emili Bayo ens exposa tres personatges units per les circumstàncies: Edmon, un home solitari i malfiat; Anaïs, una periodista que, amb l'excusa d'escriure un article sobre la tempesta Glòria, fuig dels maltractaments de la seva parella; i Coia, la filla adolescent d'Anaïs.

Una novel·la plena de reflexions, on anirem coneixent els personatges a través de les seves confidències, que mostren de vegades violència, de vegades tendresa. Edo segueix acompanyat en tot moment per la seva estimada, ja morta, mentre parla amb les seves convidades de la història de la seva vida. Anaïs torna a ser una mica la Nisi, per retrobar-se i sumar valentia a les seves experiències personals. Coia brega amb els seus problemes d'adolescent, les pors de fer-se adulta i el repte de comprendre un món que veu força hostil.

Durant uns dies aquests tres personatges s'obriran a confessions i secrets, i s'establirà entre ells una connexió que no s'imaginaven possible en el moment del retrobament. Recuperant-se, com els paisatges ebrencs, plens de bellesa malgrat haver rebut el càstig de la tempesta, els personatges aniran trobant respostes i suport.

Un llibre cuinat a foc lent, on els diàlegs s'enriqueixen amb la parla tortosina de l'Edo, i en el qual l'autor ens va mostrant pensaments dels personatges intercalats en primera persona dins la narració. Aquests són alguns dels punts que sumen en la impecable narrativa. ■

Diversos autors
Fernando Renes. Genalguacil
Popurrit, Bilbao, 2018

Ceràmica expandida

ANTONI JOVÉ

Coordinador d'exposicions del Centre d'Art la Panera

El llibre d'artista que destaquem del Centre de Documentació del Centre d'Art la Panera es correspon a un extens i intens projecte que l'artista Fernando Renes (Covarrubias, Burgos, 1970) va dur a terme al poble malagueny de Genalguacil. Els textos són del comissari i historiador de l'art Juan Francisco Rueda (Málaga, 1977) i les fotografies, de l'artista Arturo Comas (Sevilla, 1982).

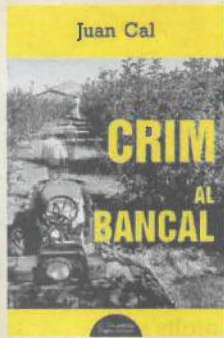
La profusió i qualitat de les imatges ens permet fer-nos una idea de la magnitud que a poc a poc va anar prenent la proposta artística de Fernando Renes, que va passar de ser un petit encàrrec a una exposició expandida que va suposar una intervenció directa amb els habitants i l'arquitectura del poble.

Genalguacil ostenta el títol de Poble Museu, ja que des de 1994 acull els Encuentros de Arte i des de 2004 disposa del Museo de Arte Contemporáneo Fernando Centeno. Malgrat tenir poc més de 400 habitants pot presumir d'acollir gran nombre d'artistes contemporanis i des de 2017 també compta amb les intervencions específiques que va realitzar Fernando Renes, i que des de llavors han augmentat el patrimoni cultural, ja de de per si rellevant, d'aquest poble de cases blanques.

Des de fa una anys Fernando Renes ha introduït la ceràmica en els circuits artístics contemporanis. Les seves propostes es basen en grans murals de rajoles que li han permès portar més enllà el dibuix que ja practicava des de l'inici de la seva trajectòria. En aquest sentit ha pogut realitzar dues grans exposicions al CAB de Burgos (2019) i al MUSAC de Lleó (2022), en les quals ha desplegat la seva iconografia, frases i textos no exempts de lucidesa i ironia.

Genalguacil va permetre a Renes treballar en un context no institucional, generant una discurs amb la cultura local, emocional i material. L'autor va treballar amb rajoles, però també amb gerros i llibrelles de ceràmica vidriada que va ubicar per parets, i patis amb geranis. De manera que el diàleg que es va generar desperta gran empatia per la capacitat de suggerir noves lectures de les tradicions que hem heretat. ■

Juan Cal
Crim al bancal
Pagès Editors

► Primera novel·la en català de Juan Cal, periodista i exdirector de SEGRE.

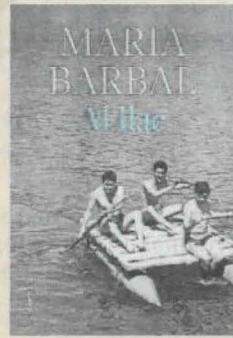
Josep Vallverdú
Atresorat silenci
Pagès Editors

► En l'any del centenari, el mestre segueix publicant. Versos, en aquest cas.

Marc Betriu
Al otro lado
Espasa

► Betriu debuta amb aquesta novel·la fosca sobre intrigues a la Guerra Civil.

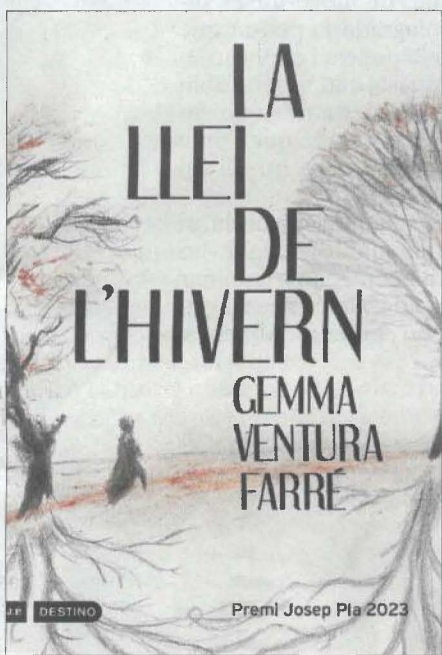
Maria Barbal
Allac
Columna

► Novel·la del despertar sobtat de la infantesa i la memòria del Pallars.

Pep Coll
La llarga migdiada de Déu
Proa

► Novel·la coral al sud de la França del 1940, profusament documentada.

Gemma Ventura Farré
La llei de l'hivern
Destino Ediciones
Premi Josep Pla 2023

La llei de l'hivern

ESTHER RIBA PUÉRTOLAS

Bloc: <https://atelierobi.blogspot.com/>

Twitter: @ripu77

Deu ser que la cara que més fas durant la vida és la que se't queda impresa de vell? Hi heu pensat mai en això? Atureu-vos, doneu-hi un parell de tómb. I així és com llegeixes i vius i gaudeixes l'últim Premi Josep Pla, detenint-te i assaborint cada idea, fent-la teva i assentint. Perquè sí, perquè t'hi veus i perquè potser hi has pensat, en la majoria d'idees, però no les has verbalitzades mai.

La Gemma Ventura ben bé podríem dir que ens regala aquesta història per obligar-nos a parar el temps i ser conscients del present. En la seva primera novel·la *La llei de l'hivern*, publicada a la col·lecció *L'Àncora* de Destino Ediciones, ens relata la vetlla d'una noia al seu avi moribund. Com arriba al poble i viu aquestes últimes hores, les decisives, les de l'adeu.

Són poques hores però el temps és tan intens i els personatges representen tanta vida i tanta mort que sembla que hagi viscut sempre amb ells. Des de la família que no va voler ser-ho, perquè ja ho vam llegir a *Quebrada* (recordeu?, la família és la que ens trobem al camí), fins al Ricard, que l'ha cuidada sempre com ha pogut, a la Roser, o l'home dels rellotges, o els clients del bar, o la gitana de la botiga, o la senyora que mai agafa el tren, fins al rodamon o l'"Eil", del qual poc sabem i tant significa. Cada personatge simbolitza un tret de vida i formarà aquest poble inventat però tan real on, com indica el pèndol de la plaça, ara pots estar en un extrem i demà en un altre. Perquè és ben boig això de viure.

Es fa difícil deixar la lectura perquè la història et manté atrapada per una narradora en primera persona que ens aboca les seves pors, els seus anhels, els seus pensaments i sentiments més íntims. Escriu també interpellant a la tercera persona del rodamon, amb la necessitat de crear una vida fictícia: "per a cada solitud

cadascú es fa una companyia a mida". I parla també a un "vosaltres" que som "nosaltres", lectores i lectors, que vivim els fets des de la nostra pròpia memòria i reflexió.

Tracta el temps des de la fragilitat d'aquesta memòria, tant del descriure-la amb la precisió del calendari com des del que imaginem o que oblidem o que cada vegada recordem de manera diferent. També des d'allò que fugim, sent sabedors que "allò de què t'escapes és allò on tornaràs". Per tot això és un llibre que, malgrat ser una rauxa sense fre de pensaments de la narradora, dialoga amb el lector perquè tots tenim un passat i tots tenim un futur sense escriure. O potser hi ha un destí del que som incapaços de desprendre'ns?

La Gemma Ventura és capaç de detenir-se en fragments de llum o de so o de color que no podem veure si no ens aturem, si no activem tots els sentits del present. Cada detall és imprescindible per filar el ritme de la cançó, per agafar-se a la fe i ballar, ballar, ballar... un-dos-tres, un-dos-tres... I alhora, com el pèndol, ens aturarem en el silenci perquè "el silenci del fred és el silenci del qui espera". Potser és aquesta la llei de l'hivern. ■

Pere Rovira
Avui és sempre
Proa

► Antologia triada pel mateix autor de poemes de la seva llarga trajectòria.

Samantha Vall Buch
Pedalar amb tu
Pagès Editors

► Novel·la amb històries tendres sobre la memòria i el llegat històric.

Txema Martínez
Camí a Milmanda
Pre-Textos

► Premi internacional Francisco Brines, poemes de memòria i absències.

